

ЦИЈЕНА:

За Црну Гору на годину 8 перпера, на по године 4 перпера
За Аустро-Угарску Босну и
Српско-Хрватску на годину 12 перпера
на по године 6 перпера.
За све остале земље годишње
10 франка у злату, на по године
10 франка у злату.

Преплата се прима само у
годишњим и полугод. роковима.
Поједини број 20 пара за Црну
Гору, — за Иностранство 25. пр.

ГЛАС ЦРНОГОРЦА

ЛИСТ ЗА ПОЛИТИКУ И КЊИЖЕВНОСТ

Власник: Државна Штампарија

Издаје суботом

Одговорни уредник: Д-р Иво Јовић

Преплата се шаље поштом
упутницом непосредно
администрацији „Гласа Црно-
горца“ на Цетиње, а коме је
поруци, г. Вељку Рамада-
новићу, к. и. агенту у Котор.
Дошле се шаљу Уредништву.
Укупно се не враћају.
Одговори се шаљу администра-
цији и налажују се: за сва-
ку ријеч или број од пет цифара
из петит слова по 4 паре
за први пут, а за сваки даљи
пут по 2 паре, из виших слова
сразмјерно више.

СЛУЖБЕНИ ДИО

МИ
НИКОЛА Iпо милости Божјој
КРАЉ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Предсједника На-
шег Министарског Савјета, Нашег
Министра Иностранних Дјела и За-
ступника Нашег Министра Правде
ријешили смо и рјешавамо:

да се бригадиру Иву Ђуровићу,
Нашем Министру Војном, уважи
оставка коју је поднио на положај
Нашег Министра Војног и да се
стави на расположење Краљевске
Владе,

а постављамо:

за заступника Нашег Министра
Војног Марка Ђукановића, Нашег
Министра Унутрашњих Дјела.

Предсједник Нашег Министарског
Савјета, Наш Министар Иностран-
них Дјела и Заступник Нашег Ми-
нистра Правде нека изврши овај
указ.

Цетиње, 19. јула 1911. г.

НИКОЛА с. р.

Предсједник Министарског Савјета,
Министар Иностранних Дјела,
Заступник Министра Правде,
Д-р Л. Томановић с. р.

МИ
НИКОЛА Iпо милости Божјој
КРАЉ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Нашег Министра Уну-
трашњих Дјела ријешили смо и рјеша-
вамо.

да се оф. Јокан Ивановић, предсједник
општине вароши Цетиња, разријеша од
те дужности и стави на расположење
Министра Унутрашњих Дјела.

Наш Министар Унутрашњих Дјела нека
изврши овај указ.

Цетиње, 19. јула 1911.

НИКОЛА с. р.

Министар Унутрашњих Дјела,
М. Ђукановић с. р.

НЕСЛУЖБЕНИ ДИО

Дворске и дипломатске вијести

— Јучер, поводом имендана Ње-
ног Краљ. Височанства Престоло-
нашљедниковице Књагиње Милице,
рано из јутра куће су биле окићене
заставама. У 10½ сати одржано је
благодарење у Манастиру, коме су
присутствовали сви чланови Кра-
љевског Дома. Послије благода-
рења било је у Престолонашљед-
никовом Двору, уписивање у књигу,
а у вече освјетљење вароши.

— Данас, поводом годишњице
смрти блаженопочившег Великог
Војводе Мирка, послје литургије у
дворској капели, одслужен је пара-
стос у присуству Њихових Вели-
чанстава Краља Господара и Кра-
љице, свих чланова Краљевског
Дома, и државних великодостој-
ника.

Заплети међу велесилама

Новосадски „Браник“ доноси под гор-
њим насловом чланак, који послје уво-
да овако гласи:

„Кад је Њемачка послала једну
своју ратну лађу на мароканску
обалу Атланског Океана, у Ага-

дир, то је узрујало читаву Европу.
Французи, који су у том кораку Ње-
мачке видјели непријатељство про-
тив Француске, били су огорчени
у тој мјери, да су тако захтјевали
да француска влада одмах пошаље
француске лађе на мароканску оба-
лу код Агадира. Наравно да би ту
било и сукоба те да би започео
русвај међу велесилама. Но Фран-
цузи имађаху толико присебности,
да су се мало *промислили*, да не
би угазили у велики рат са Ње-
мачком, те су се упустили у пре-
говоре са Њемачком.

„Француска је, истина, имала уз-
рока, да замјери Њемачкој, што се
без потреба наново умијешала у
мароканско питање а тиме хоће да
изазове Француску, али су се зато
Французи ипак знали умјерити. Јас-
на је ствар, да је по алхесирас-
ком акту од 6. јануара 1906. од
стране велесила Француској повје-
рено, да одржи ред и мир у Ма-
року те да ондје извршава неко
полицијско право и само да се у
случају потребе има спорозумјети
са Шпањолском, ако би било каквих
немира на сјеверу Марока у бли-
зини Шпањолске. О Њемачкој не-
ма ни спомена у алхесираском акту.
Ипак се Њемачка, кад је послала
своју ратну лађу у Агадир, и по-
звала на то, да су у оним краје-
вима Марока угрођени неки трго-
вински интереси. Да је баш ово и
истина, ено Француске, која је по
алхесираском акту са својим поли-
цајним правом позвана, да и ње-
мачку трговину заштити. Али на-
равно да Њемачка није хтјела ни
да чује за француску заштиту ње-
мачких интереса, те је за то сасвим
самовласно послала своју ратну ла-
ђу у Агадир. И при свем том иза-
зивању Њемачке ипак се Францу-
ска упуштила у преговоре са Ње-
мачком. Преговори су се водили
у томе правцу, да се Њемачкој
уступи извјестан дио мароканског
земљишта на обалама Атланског
Океана а Нијемци би се са Фран-
цузима споразумјели уступком не-
ког земљишта ондје око ријеке
Конга и њемачког посједа у Ка-
меруну. Или ако Француска не би
хтјела таква споразума, нека би
француска војска оставила Мароко
те изашла из *Феса*. Јасна је ствар,
да би, кад би француска војска
оставила Мароко и варош Фес, са-
дашњи марокански султан Мулеј
Хафид од устаха био збачен те
би устали са другим султаном ушли
у Фес, а то би проузроковало нове
и још већ заплете у Мароку.

„Но док су још трајали ови пре-
говори међу Француском и Ње-
мачком, буде као нека бомба ба-
чена из Лондона у Берлин, Енгле-
ски министар финансија Лојд Џорџ
држао је на скупу лондонских тр-
говаца и финансијера велик и зна-
чајан говор. По себи се разумије,
да министар Лојд Џорџ не би смио
држати такав говор, да није имао
одобрење читавог енглеског мини-
старства. Министар Лојд Џорџ у
свом говору уздигнутим је гласом
рекао: „Шта то, зар мисли Њемачка,
да се може и смије закључити што
о Африци без саучешћа Енглеске?
Зар да може и смије Њемачка пре-
говарати са Француском без са-
учешћа Енглеске?“

„Овај говор енглеског министра
учинио је неописан утисак у Фран-
цуза. Читава је Француска одуше-
вљена за Енглеску, што је без око-
лишења и најенергичније ступила
против Њемачке. Француска влада
задобила је нову енергију, да ступи
са своје стране против Њемачке.
Њемачке новине биле су тако на
чисто, да је говор министра Лојда
Џорџа права претња Енглеске Ње-
мачкој. Преговори међу Францу-
ском и Њемачком застали су. Ње-
мачка је влада заћутала и не од-
говара на пријетње Енглеске.

„Што је Немачка баш у овај мах
наново потегла шкакљиво марокан-
ско питање и против слова алхе-
сираског акта од године 1906.,
има свога важног узрока. Немачка
је мислила, да баш у овај мах
може потегнути мароканско питање
јер да се Енглеска налази у врло
важној и *опасној* унутрашњој кри-
зи. У Енглеској се води велика бор-
ба о тако звану „*Veto-bill*“ дољне
куће против лордова Енглеска влада
са министром-председником Аски-
том хоће, да кућа лордова у фи-
нансијалним стварима, а наине у
ствари прорачуна, не може имати
право на „*Veto*“, већ да мора при-
мити оно, што закључи доња ку-
ћа. Енглески конзервативци или у-
нијонисте у дољњој кући, који не
ће ни ирски „*home rule*“ или сло-
боду Ирске, огорчени су неприја-
тељ дашњем либералном енгле-
ском министарству, па ономад није-
су дали Аскиту ни да дође до ри-
јечи. С друге стране опет либерали
нијесу дали да дођу до ријечи кон-
зервативци, тако, да је предсједник
сабора (*speaker*) морао прекинути
сједницу. На ову унутрашњу кризу
рачуна Немачка. Али Енглези од-
говарају Немцима, да унутрашња
криза не може имати баш никаква
уплива на спољашњу политику Ен-
глеске.

„Истина да Немачка са својом
војском и са својом флотом заузи-
ма импозантан положај. Али према
огромној енглеској флоти немачка
флота не рачуна. А Енглеска не
само у Африци, него и у свима
крајевима свијета има своје насе-
обије.

„Осим тога је велика Русија ве-
зана за Француску својим савезом,
а Русија такође је у споразуму
са Енглеском. Баш у мароканском
питању се Русија изјавила, да сто-
ји уз Француску на основу алхе-
сираског акта од године 1906., ко-
ји је потписала и Русија. Онај спо-
разум са Русијом, у који се Ње-
мачка лани уздала, сасвим је збри-
сан. Руски цар неће ове године ни
поћи у Њемачку у своју тазбину.

„Осим тога Италија данас као
да и није у савезу са Њемачком и
Аустро-Угарском. Руски цар Нико-
ла II. био је лани у прољеће, уз
обилажење Аустро-Угарске, у по-
сјети италијанском краљу у Рако-
ницију, а италијански краљ Виктор
Емануел III. је зет црногорског
краља Николе I. Данас пак баш се
у Раконицију вјерила српска прин-
цеза Јелена са руским великим кне-
зом Јованом. Италија је данас у
читавој својој политици доста да-
леко од Њемачке и Аустро-У-
гарске.

„Ствари на Балканском Полуо-
стрву дошле су арбанаском устанку
у врло значајан ток. Русија, Фран-
цуска, Енглеска, па и Италија раде
на томе, да се ослободи Балканско
Полуострво.

„Заплети међу велесилама баш
поводом мароканског питања по-
стају заплетнији, али ти заплети
иду баш у корист ослобођењу Бал-
канског Полуострва.“

КЊИЖЕВНОСТ, УМЈЕТНОСТ, ПРОСВЈЕТА

Изјава предсједника Свесловенског
Новинарског Савеза г. Холечека о кон-
гресу и агенцији. На позласку из Био-
града после X конгреса словенских нови-
нара опраштам се са свим Србима, с
којима нијесам могао да се лично опро-
стим, опраштам се с градом Биоградом
и са свим јуначким српским народом.

X. конгрес словенских новинара био
је један од најбољих. На њему су се
први пут састали сви словенски народи.
Лани су нама приступили Срби и Бугари,
али још није било Руса из империје у
нашем колу. Сигурно није без значаја,
што су Руси из империје изабрали Биоград
и Србију за мјесто, гдје су приступили
к нашој словенској организацији, која
ће бити тек сада, после београдског кон-
греса, потпуна. Ово је момент, који ће
бити од историске важности у развоју
словенске мисли већ овај факат може
задовољити све оне који су на конгресу
учествовали било као чланови, било као
гости, било као љубазни гоститељи.

Осим тога није без важности, што се је
на београдском конгресу примакло кра-
ју питање о словенској агенцији. Г. Иван
Ивановић добро је учинио, поставивши ово
питање на кошку: *aut aut*. Али широј пу-
блици словенској треба дати на знање,
да рад наших бивших конгреса ни у о-
вове питању није остао сасвим без ус-
пјеха. И ако нијесмо у Аустрији постигли
да за акцију добијемо владину концеси-
ју, опет приморали смо ми Словени беч-
ки кореспондент-Биро да буде у својим
извјештајима о словенским догађајима
много објективнији, него што је био прије.
И још смо постигли, да кор. Биро да
своју филијалу у Златноме Прагу у руке
Чеха, и дозволили им, да шаљу чешким
новинама чешке, а не њемачке телеграме,
као што је било прије. Велики напредак
је и у томе, што је руска петроградска
агенција основала у Бечу своју филијалу,
која сакупља извјештаје из свих словен-
ских земаља Аустро-Угарске и са цело-
купног Балкана. Можемо констатовати да
су Руси за сада боље обавјештени о Сло-
венима западним и јужним. Све то треба
да се узме у обзир.

Мени је било особито драго што су
се словенски новинари упознали очи-
гледно са Србијом и српским народом.
Мене је вазда дирало, кад сам видио,
да све што је у Србији добро, ваљано
и благонајерно, страни новинарски из-
вјештачи изврћу тако, да често у нови-
нама сушта лаж излази мјесто истине. У
току година учвршћују се предрасуде о
српском народу и прилажу му се свој-
ства, која он нема. Надам се, да сви
словенски новинари, који су на X кон-
гресу присуствовали, имају толико би-
строга изгледа, да су се ових неколико
дана барем у главном поучили о српској
исини. Ако буде тако неће X конгрес
словенских новинара остати без благих
последница и за српски народ. Али треба
да напоменем свима да рад наших кон-
греса не смије да остане ограничен само
на неколико конгреских дана у години:
главно је да се сви новинари и пуолика
словенска о свему јавном животу при-
државају начела, која нас руководе и
иду затим, да се сви словенски народи,
наближи с најближима, полагано и по-
степенно зближавају на пољу културном
и економском, да сваки на својем остаје
сусједово не дирајући, да своје распре-
мирно као браћа израњавају, да су ре-
лигијозно трпељиви и не пуштају у брат-
ски словенски народ никаве вјерске про-
паганде. Ако ли сви новинари, полити-
чари и наши народи будемо овим наче-
лима вјерни, нема сумње, да ће се вре-

меном постићи резултати корисни свему Словенству.

Мени пристоји, да говорим само о томе, што се тиче конгреса. Повторавам: Х конгрес словенских новинара испео је врло добро на пуно задовољство свих. Шта беше после конгреса то није моје.

У Београду, 9. јула 1911. г.

Јосиф Холчек.

Предсједник Свесловенског Новинарског Савеза.

ДОМАЋЕ ВИЈЕСТИ

Колера на Цетињу. У Војном Стану појавили су се прошле суботе у вече на једном војнику колерични симптоми, и одмах су сјутри дан његове изметине биле упућене у Котор, гдје се налази бактериолог из Беча, који је на пријатељско посредовање овдашње Ц. К. Легације, констатирао азијатску колеру. Услед тога је било одлучено одмах да се стави војни стан и логор при њему у карантину, а болесник је већ био изолиран под парочитим шатором. Како су се опазичи симптомима ове болести још на једнога подофицира, нашло се за неопходно потребно цео баталион послати да на Ловћену логорује, пошто су се сви војници дезинфиковали и преобукли у нове хаљине; само су заустављени десетак војника, који су се затекли у гарнизонској болници од разних болести. Прошле ноћи онај оболели војник је преминуо; а оболели подофицир налази се у доста озбиљном стању. Установљена карантина околног стана и логора строго се одржава, а службом карантине управља војнички лекар доктор Иличковић.

Благодатна киша. Прошле недјеље пала је обилна киша по многим нашим крајевима. Она је права благодат по усеве и допринијела је велике користи нашој земљи.

Чешки учитељи на Цетињу. Једна група чешких учитеља и учитељица, која путује по Словенском југу, стигла је у прошли понедјељник прије подне у нашу пријестоницу. Чешким учитељима изашли су на сусрет наши учитељи и учитељице, и пошто су отпочиниули провели су их кроз варош показујући им што је знаменитије. Наше драге госте благоизволио је примити Њ. В. Краљ Господар, што их је веома одушевило. Цетињска општина наредила им је у вече банкет, на којему су наши мили гости у друштву са домаћима провели до касно, измјењујући међусобно срдачне здравнице, а између здравица свирала је војна музика, чешке и српске одабране комаде. Сјутри дан рано отпуговали су наши мили гости, одијевши са собом пријатну успомену из Црне Горе.

Гости из Данске. Прејучер је стигла на Цетиње група студената из Данске предвођена по г. Хартвигу Молеру, директору гимназије у Копенхагену, као члану међународног комитета за јачка путовања. У пратњи наших гостију налазили су се још два професора с универзитета данског. Наше је министарство, извјештено о њихову доласку, подузело припреме за њихов дочек повјерљивши наставницима овдашње гимназије бригу о гостима. Истог вечера кад су Данци имали стићи на Цетиње, тројица су наставника пошлн колима у сусрет гостима до „Чекања“. Унапријед су странцима спремљене собе и вечера у Гранд Хотелу. Исто вече наставници су провели у друштву својих гостију, међу којима су биле и двије студенткиње с универзитета у Копенхагену. Сјутра дан, пошто су разгледали све знаменитости наше пријестонице, дански су гости имали част бити примљени од Њ. В. Краља Господара, који их је ванредном љубазнашћу предусрио, напомињући своје познанство с благопочившим краљем Кристијаном и његовом породицом. Гости су били очарани и појавом Његовог Величанства и високом пажњом, која им је указана. Послије тога слиједила је богата зауска, на којој је професор Лоренцен, као најстарији члан екскурзије узео ријеч и за благодарно на дочеку истичућу своје дивљење за ову јуначку и Данцима симпатичну земљу на челу с њеним узвишеним Владоцем, који је у Данској познат и штован са својих врлина. Здравцу г. Лоренцена пошратио је складни и често поновљени узвик „хура“, на шта је један од наших настав. узвратио напомињући, да је Њ. Вел. благоизволило поклонили групни Данских наставника своју слику с ручним потписом као спомен ове њихове посјете. Г. Хартвиг Молер захвалио је одабраним ријечима на том Високом доказу највише пажње, и позвао присутне, да ускликну Владоцу Црне Горе српском повиком „Живио“. Каад је драгим гостима послје подна уручена слика Њ. Величанства, они су је примили стожњи отворите главе, уз узвике „Живио“, на што је г. Молер поновио нај-

дубљу захвалност Њ. Величанству високом дару. Гости су разгледали у пратњи професора г. г. Ђукића и Матановића све знаменитости Цетиња, а ушли су и у Ђелију Св. Пеура, поклонили се њивоту Његову, одајући највеће интересовање за старине наше: печат Иван бегаша Црнојевића, ободски октоих и т. д. — Гости су испраћени с једнаком пажњом сјутрадан по пдне и понијели најбоље импресије са свог пута у Црну Гору. По њихову причању од Данске, која је питома равница, до Црне Горе није су имали угодније, интересатије и привлаченије тачке за борављење него на Цетињу. Г. Молер је распитивао, хоће ли моћи с једном групом студента доћи на годину у Црну Гору ради проучавања флоре и минерала у нашој отаџбини. Наравно, да му је одговорено с највећом предусретљивошћу, да ће их Црна Гора у свако доба свесрдно дочекати. Г. Молер је наодоа, да њихови ђаци путују готовећи сами себи храну под чадарима, па је хтио информисати се, да ли су села на близу из којих би требали добављати своје намирнице. Гости су отпуговали за Мостар и Сарајево.

Списак приложника за помоћ имигрантима из Ст. Србије и Скендерије. Главном одбору на Цетињу стигли су даље ови прилози:

Кајетанија колашинска.

По перпера: 10 командир Бећо З. Влаховић, 5 официр Михаило Б. Влаховић, 3 оф. Радван Д. Влаховић, 5 оф. Петар Б. Влаховић, 6 бар. Јован Б. Влаховић, 2 Милош Ј. Влаховић, 2 Саво Ј. Влаховић, 1 Пуниша Ј. Влаховић, 2 Ристо В. Влаховић, 2 Милутин С. Влаховић, 5 Драгиша П. Влаховић, 2 Јован М. Влаховић, 2 Неђељко П. Влаховић, 5 Михаило М. Влаховић, 3 Живко М. Влаховић, 3 Новела В. Влаховић, 2 Новак Б. Влаховић, 2 Милан Р. Влаховић, 2 Марко Р. Влаховић, 2 Ђорђе Д. Влаховић, 2 Гргур М. Влаховић, 10 Милија М. Влаховић, 1 Михаило М. Влаховић, 2 гл. кмет Шоро С. Влаховић, 3 Мушика Ђ. Влаховић, 2 Јовета В. Влаховић, 5 Гавро П. Влаховић, 2 Луда Ј. Влаховић, 1 Никола Ђ. Влаховић, 2 Милош Р. Влаховић, 1 Милета Ђ. Влаховић, 1 Брацан Ј. Влаховић, 2 Лука М. Влаховић, 1 Лазар Д. Влаховић, 2 Тошко В. Влаховић, 4 Бајо М. Влаховић, 4 Јово М. Влаховић, 050, Мато Г. Влаховић, 10 кап. Вук П. Влаховић, 5 Крсто П. Ницовић, 5 гл. кмет Михаило Станковић, 5 Мурат М. Влаховић, 5 Мирко Р. Влаховић, 2 Секуле З. Влаховић, 2 Павле Ш. Влаховић, 3 Мато П. Влаховић, 2 Бајо В. Ницовић, 2 Божица Р. Шћепановић, 2 Пуниша М. Шћепановић, 2 Стојан В. Влаховић, 2 Нешко Б. Влаховић, 1 Мурат М. Шћепановић, 1 Шабан М. Шћепановић, 1 Матије М. Шћепановић, 1 Милија М. Шћепановић, 10 поручник Васо Дожић, 3 Неђељко Ј. Бошковић, 3 Вукадин Б. Булатовић, 3 Милосав П. Влаховић, 2 Вуксан С. Бошковић, 2 Бошко М. Анђелић, 3 оф. Радуле М. Бошковић, 1 Рако М. Бошковић, 1 Никола М. Бошковић, 1 Благо П. Булатовић, 1 Богић Р. Бошковић, 1 Периша Т. Бошковић, 1 Спасоје Б. Булатовић, 1 Машан Б. Булатовић 2 гл. кмет Јован М. Бошковић, 10 гл. кмет Симеун Ф. Булатовић, 5 Милован П. Танушковић, 5 учитељ Радосав В. Јоксимовић, 3 водник Милија П. Булатовић, 3 Никола М. Булатовић, 2 Митар Н. Булатовић, 2 Мурто Р. Булатовић, 2 Јанко Б. Адић, 2 Новак В. Булатовић, 2 Радош Р. Танушковић, 2 Милутин Ђ. Танушковић, 1 Милета Б. Танушковић, 1 Крсто Н. Танушковић, 1 Михаило М. Танушковић, 2 Шоле М. Булатовић, 1 Тодор М. Булатовић, 1 Радоња Н. Булатовић, 1 Гаврило П. Булатовић, 1 Милета М. Булатовић, 1 Микоња П. Булатовић, 1 Милија А. Булатовић, 1 Дамјан М. Адић, 1 Драгиша М. Булатовић, 1 Јово М. Булатовић, 5 гл. кмет Јован С. Анђелић, 3 официр Божо Л. Анђелић, 2 Радисав Груић, 2 Грујић Груић, 1 Михаило Р. Груић, 1 Симеун Шћепановић, 1 Миле Шћепановић, 2 Марко Ракочевић, 2 Павле Лакићевић, 1 Миливоје Влаховић, 1 Михаило Влаховић, 5 официр Радосав Л. Милаић, 5 гл. кмет Радивоје П. Милаић, 3 Илинка В. Милаића, 5 Мијат М. Минић, 6 Милић Б. Меденица, 5 Перко Шћепановић, 5 Радосав Влаховић, 5 Трипко Ракочевић, 4 Милован Влаховић, 4 Раде Влаховић, 3 Никола Минић, 3 Вукадин Влаховић, 2 Радоња Влаховић, 2 Радош Шћепановић, 2 Периша Влаховић, 6 Новак Ракочевић, 2 Вукадин Булатовић, 2 Милутин Ракочевић, 2 Вукосав Булатовић, 2 Никола Ракочевић, 2 Мијајло Влаховић, 1 Новица Перовић, 1 Тодор Вуисић, 1 Живко Живковић, 1 Радуле Јанкетић, 1 Илија Влаховић, 1 Пуниша Влаховић, 1 Миливоје Вујисић, 1 Тодор Влаховић, 1 Ђорђе Влаховић, 1 Тале Вујисић, 1 Вукашин Шћепановић, 5 Радосав Булатовић, 5 Лука Булатовић, 2 Милинко Булатовић, 4 Петар Танушковић, 2 Новак Реџић, 2 Милисав Радоњић, 2 Живко Булатовић, 1 Марко Булатовић, 1 Милован Булатовић, 1 Јован Танушко-

вић, 1 Ђукан Шћепановић, 1 Мијо Реџић, 1 Митар Реџић, 1 Маринко Булатовић, 1 Милија Булатовић, 050 Радивоје Булатовић, 2 Миладин Зечевић, 3 Милинко Влаховић, 3 Мијајло Влаховић, 1 Петар Влаховић, 1 Ђуриша Влаховић, 1 Михаило Влаховић, 1 Никола Влаховић, 1 Миљан Секулић, 1 Воин Секулић, 2 Никола Булатовић, 1 Радоња Вуисић, 1 Мијајло Булатовић, 1 Вука Драљевић, 10 ком. Вујо Ј. Булатовић, 20 бар. бат. Јакша Минић, 5 Машан П. Булатовић, 10 оф. ал. Видо П. Булатовић, 10 Марко С. Минић, 10 гл. кмет Драгиша М. Булатовић, 10 Периша Ј. Минић, 5 Томо Иванчевић, 5 Андрија Р. Булатовић, 5 бари. Вукосав Ј. Булатовић, 5 Мико П. Булатовић, 5 Веко А. Булатовић, 3 Пуко Ј. Булатовић, 3 Јевто Н. Булатовић, 2 Мирко П. Булатовић, 2 Милош М. Булатовић, 2 Ђоко Н. Булатовић, 2 Перута Н. Булатовић, 2 Јоле В. Булатовић, 2 Миле Ј. Булатовић, 2 Паун М. Булатовић, 2 Радоња М. Булатовић, 2 Гаврило М. Булатовић, 2 Радосав М. Булатовић, 2 Милутин Б. Булатовић, 10 ком. Периша М. Влаховић, 6 оф. Марко Попов Минић, 5 гл. кмет Милош С. Шћепановић, 4 Милија Н. Драшковић, 2 Милинко П. Шћепановић, 2 Јован М. Шћепановић, 2 Јовета М. Шћепановић, 2 Милош М. Шћепановић, 2 Срџан М. Шћепановић, 2 Павић К. Драшковић, 2 Мишур М. Букилић, 2 Илија П. Минић, 2 Божо С. Шћепановић, 1 Јово Л. Драшковић, 1 Томиша Л. Драшковић, 1 Шћепан К. Драшковић, 1 Миша К. Драшковић, 1 Марко Ж. Шћепановић, 1 Неђељко П. Пижурица, 1 Матија П. Пижурица, 1 Крсто С. Вуковић, 1 Илија М. Букилић, 1 Милосав С. Шћепановић, 1 Вукосав Ш. Шћепановић, 1 Симеун Б. Шћепановић, 1 Божо Л. Шћепановић, 1 Богић Л. Шћепановић, 10 протојереј Новица Симић, 3 гл. кмет Михаило Р. Шћепановић, 3 бар. Раде П. Максимовић, 3 Гаврило П. Шћепановић, 2 Сјаго П. Максимовић, 3 Јован Б. Шћепановић, 3 Радван Иличић, 3 Милија Н. Јовановић, 3 Мијат Шћепановић, 5 Крсто Н. Јовановић, 5 Ђуро Н. Јовановић, 1 Симеун Ј. Шћепановић, 2 Зеко Л. Шћепановић, 2 Видак Мијатовић, 1 Милинко Шћепановић, 1 Вуле Р. Шћепановић, 1 Зулета Р. Шћепановић, 1 Вучета Шћепановић, 1 Ђиро Р. Шћепановић, 2 Јанко Шћепановић, 2 Радун Б. Шћепановић, 1 Радош Шћепановић, 2 Михаило М. Шћепановић, 2 Павле Шћепановић, 2 Станко М. Јовановић, 1 Васо С. Максимовић, 3 Ново П. Шћепановић, 2 Симеун Р. Шћепановић, 2 писар кап. суда Лазар П. Шћепановић, 5 официр Новела Л. Милаић, 2 Петар Јовановић.

Кајетанија Мартинско-Бдајовићска

По перпера: 11 кап. Новак Драговић, 10 официр Јокица Ђуровић, 10 барјактар Божо Ђуровић, 10 поручник Радуле Марков, 10 Кујан Попов, 10 барјактар Мато Радов, 10 Радосав Радванов, 10 Милутин Матов, 10 Ђирак Стевов, 10 Мујо Митров, 6 Лазо Мигов, 6 Вучур Новићин, 5 Лука Попов, 5 Милош Јованов, 5 Лазар Микоњин, 5 Илија Блажов, 5 Радуле Ристов, 5 Васо Спасоје, 5 Петко Иванов, 5 Јован Гајов, 5 Пуниша Симов, 5 Шћепан Митров, 5 Марко Радосавов, 5 Радуле Ристов, 5 Милан Лукин, 5 Марко Мигов, 5 Мијајло Мигов, 4 Мирко Благотин, 4 Пуниша Божов, 4 Саво Велишин, 4 Ђоко Савов, 4 Туцо Радоје, 3 Филип Туцов, 3 Крсто Туцов, 3 Милован Перов, 3 Периша Тијодоров, 3 Шујо Ристов, 3 Кресо Савићев, 3 Јован Миланов, 3 Милош Ристов, 2 Рако Ђоков, 2 Новица Ђоков, 2 Петар Богданов, 2 Пуниша Јаковов, 2 Илија Јанков, 2 Спасоје Туцов, 2 Живко Лакин, 2 Павле Радивоје, 2 Петар Радивоје, 2 Томица Перов, 2 Радуле Мироје, 2 Марко Мироје, 2 Митар Шћепов, 2 Мијајло Милетин, 2 Милан Милетин, 2 Ђуро Лакићев, 2 Мило Савов, 2 Велиша Радосавов, 2 Илија Радосавов, 2 Милош Радосавов, 2 Филип Рамов, 2 Бајо Драгоје, 2 Спасоје Перов, 2 Стево Перов, 2 Павле Тодоров, 2 Иван Ристов, 2 Тиодор Божићин, 2 Гајо Микоњин, 2 Живаљ Јовичин, 2 Јошо Кељов, 2 Андрија Симов, 2 Лазар Благотин, 2 Живко Велишин, 2 Мато Радов, 2 Илија Рашов, 2 Јован Илин, 2 Мирко Вешаков, 2 Нико Милованов, 2 Новица Нешков, 2 Илија Ђираков, 2 Периша Ђираков, 2 Мато Петков, 1 Видо Павлов, 1 Саво Радов, 1 Милија Петков, 1 Богдан Симов, 3 Веко Шћепов, 3 Филип Максимов, 3 Марко Голубов, 3 Панто Перов. — Сева перпера 332.

ТЕЛЕГРАМИ

Париз, 16. јула. Наум паша, турски посланик, умро је напрасно.

Солун, 16. јула. Према званичним вијестима појавиле су се грчке чете у околинама „Гребена“ међу којима се налазе и грчки официри.

— „Бугарска чета од 50 људи прошла је покрај „Демир—Капије“, и упутила се је пут манастирског вилајета. — Тургут Шевкет паша одпутовао је из Скадра за Цариград. —

Цариград, 16. јула. Листови јављају да су злочинци поново покушавали да проузрокују пожаре. — Дознаје се поуздано, да су Малисори поднијели Порти нове услове, које није немогуће усвојити.

Цариград, 17. јула. Турске лађе „Мека“ и „Конија“ кренуле су јутрос с војском и топовима за Сан Ђовани ди Медуа.

Биоград, 18. јула. Приликом вјеридбе књижице Јелене одржана је служба у катедрали која је била пуна публике.

Трст, 18. јула. Девет нових слушајева колере константовани су.

Цариград, 19. јула. Полиција је ухватила једног персијанца, који је намјеравао да запали Владић Дом.

Солун, 20. јула. Два нова случаја колере констатовани су у Битољу.

Битољ, 20. јула. Близу „Горице“ десно се је крвав сукоб, између турске војске и грчко-арнаутских чета. У овом сукобу на страни турска било је много мртвих и рањених. — Гласови се проносе да су велики нереди наступили у „Горици“, гдје су 7 хришћана убијени а многи рањени. Неколико аскера такође је погинуло, а пошто је комуникација са „Горицом“ прекидена потанкости нема.

Званични огласи

Обзнана

У шуми више његушких катуна на Трешњи, а недалеко од старог пута, који води од Његуша ка Цетињу, нађене су прије неколика дана разбацане и звјеровима оглодане те тигама грабљивицама очупане кости лице, које је ту на неки начин, отприлике прије 2—3 мјесеца угинуло, и за које се по љубави му и иначе може закључити, да је имало 30—35 година.

Овај је суд, дознав за ово, упутио на лице мјеста свог ишљедног судију и лекара, који су учинили увиђај и поведено је тамо прво ишљеђење, којим се није дошло до сазнања: ко је угинули нити како је угинуо.

Поред костију нађене су ту и ципеле и нешто од мушког одијела угнутог, који је био у јевропској грађанској ношњи лошег квалитета, а при тијелу је имао плетену вумену кошуљу и памучне гаће такође плетене, на чијим се остацима налазе неке мрље, које се чине, да су од крви и биће анализирале, да им се утврди поријекло.

Овијем овај Обласни Суд позива све оне, који би му могли по овој ствари дати ма какво објашњење, да му се таквим објашњењем обрате усмено или писмено с позивом на број ове обзнане, како би се ушло у траг евентуалном злочинству или се иначе дознало ко је угинули и како је угинуо.

Кости и остаци од одијела угнутог налазе се у овдашњој болници, гдје их свако, кога ствар интересира, може разгледати, пријавив се предходно за то ишљеднику овог Суда.

Број 1351.

V.—1911.—152.

Цетиње, 15. јула 1911. год.

Из Краљ. Катунско-Ријечког, 2,3 Обласног Суда.

СТЈЕЧАЈ

Министарству Просвјете и Црквенијех Послова потребна је од 1. септембра тек. године, једна стручна и дипломирана за бавила за дјечије забавиште у Подгорици. Кандидаткиње могу се јављати и за сталну и за контрактуралну службу.

У овом пошљедњем случају дужне су назначити услове, под којима се желе примити службе.

Првијенство, као и бољу плату имаће оне, које су већ радиле у забавишту као наставнице.

Пријаве ће примати Министарство Просвјете до 20. августа т. г.

П. Бр. 1925. Из канцеларије Кр. Министарства Просвјете и Црквенијех Послова, 8. јула 1911., Цетиње.